

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kaheksas koda)

16. märts 2017*

Eelotsusetaotlus — Intellektuaalomand — Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused infoühiskonnas —
Direktiiv 2001/29/EÜ — Õigus teoseid üldsusele edastada — Artikli 3 lõige 1 — Erandid ja
piirangud — Artikli 5 lõike 3 punkt o — Telesaadete levitamine kohaliku kaabelvõrgu kaudu —
Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette erandid seadmete jaoks, mida saavad kasutada kuni 500
abonenti, ning avalik-õigusliku ringhäälingu saadete liikmesriigi territooriumil kordusülekanne jaoks

Kohtuasjas C-138/16,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Handelsgericht Wien'i (Viini kaubanduskohus, Austria)
16. veebruari 2016. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 7. märtsil
2016, menetluses

**Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte
Genossenschaft mbH (AKM)**

versus

Zürs.net Betriebs GmbH,

EUROOPA KOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja president M. Vilaras, kohtunikud J. Malenovský (ettekandja) ja M. Safjan,

kohtujurist: M. Wathelet,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

võttes arvesse seisukohti, mille esitasid:

- Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte
Genossenschaft mbH (AKM), esindaja: *Rechtsanwalt* M. Walter,
- Zürs.net Betriebs GmbH, esindaja: *Rechtsanwalt* M. Ciresa,
- Austria valitsus, esindaja: C. Pesendorfer,
- Poola valitsus, esindaja: B. Majczyna,
- Euroopa Komisjon, esindajad: T. Scharf ning J. Samnadda,

* * Kohtumenetluse keel: saksa.

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada asi ilma kohtujuristi ettepanekuta, on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada ühelt poolt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230) artikli 3 lõiget 1 ja artiklit 5, ja teiselt poolt 9. septembri 1886. aasta Berni kirjandus- ja kunstiteoste kaitse konventsiooni, Pariisi 24. juuli 1971. aasta lepingust tuleneva redaktsiooni, mida on muudetud 28. septembril 1979 (edaspidi „Berni konventsioon“), artikli 11*bis* lõike 1 punkti 2.
- 2 See taotlus esitati Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM) ja Zürs.net Betriebs GmbH (edaspidi „Zürs.net“) vahelises vaidluses AKMi nõude üle, et Zürs.net annaks talle teavet tema käitatava kaabelvõrguga liitunud abonentide arvu kohta ning vajaduse korral maksaks talle autoriõiguse ja sellega kaasnevate õigustega kaitstud teoste kättesaadavaks tegemise eest tasu koos viivisega.

Õiguslik raamistik

Rahvusvaheline õigus

WIPO autoriõiguse leping

- 3 Ülemaailmne Intellektuaalomandi Organisatsioon (WIPO) võttis 20. detsembril 1996 Genfis vastu WIPO autoriõiguse lepingu, mis jõustus 6. märtsil 2002. Leping kiideti Euroopa Ühenduse nimel heaks nõukogu 16. märtsi 2000. aasta otsusega 2000/278/EÜ (EÜT 2000, L 89, lk 6; ELT eriväljaanne 11/33, lk 208).
- 4 WIPO autoriõiguse lepingu artikli 1 lõige 4 näeb ette, et lepinguosalistes järgivad Berni konventsiooni artikleid 1–21.

Berni konventsioon

- 5 Berni konventsiooni artikli 11*bis* lõike 1 punkt 2 näeb ette:

„1. Kirjandus- ja kunstiteoste autoritele kuulub ainuõigus lubada:

[...]

(2) teose ülekande avalikustamist kaabli kaudu või kordusülekannet, kui avalikustamist teostab algset organisatsioonist erinev organisatsioon“.

Liidu õigus

Direktiiv 2001/29

- 6 Direktiivi 2001/29 põhjendus 9 on sõnastatud järgmiselt:

„Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste ühtlustamise aluseks peab olema kõrgetasemeline kaitse, sest nimetatud õigused on olulised intellektuaalse loomingu seisukohalt. [...]“

- 7 Selle direktiivi artikli 3 lõige 1 sätestab:

„Liikmesriigid näevad ette, et autoritel on ainuõigus lubada või keelata oma teoste edastamist üldsusele kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu, sh nende teoste sellisel viisil kättesaadavaks tegemist, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal.“

- 8 Sama direktiivi artikli 5 lõike 3 punkt o sätestab:

„Liikmesriigid võivad artiklites 2 ja 3 sätestatud õiguste puhul näha ette erandeid või piiranguid järgmistel juhtudel:

[...]

- o) kasutamine muudel vähese tähtsusega juhtudel, mille puhul siseriiklike õigusaktidega on erandid või piirangud juba ette nähtud, tingimusel, et tegemist on üksnes analoogsete kasutusviisidega, mis ei mõjuta kaupade ja teenuste vaba ringlust ühenduses, ilma et see mõjutaks teisi käesolevas artiklis sisalduvaid erandeid ja piiranguid.“

Austria õigus

- 9 Urheberrechtgesetzi (autoriõiguse seadus, Bundesgesetzblatt, *BGBI.* 111/1936), muudetud redaktsioon *BGBI.* I, 99/2015, § 17 sätestab:

„(1) Autoril on ainuõigus teost ringhäälingu kaudu või mõnel muul sarnasel viisil edastada.

(2) Ringhäälinguga samaväärseks loetakse teose vastuvõtmise võimaldamist Austrias või välisriigis asuvast paigast Austrias asuvale üldsusele ringhäälinguga analoogsel viisil, kuid kaabli kaudu.

(3) Tele- ja raadiosaadete ülekandmine

[...]

2. ühisantennisüsteemi kaudu

[...]

- b) ei ole käsitatav uue ringhäälinguna, kui antenniga ei ole liitunud rohkem kui 500 abonenti.

Lisaks käsitatakse [riikliku ringhäälinguorganisatsiooni (ORF)] tele- ja raadiosaadete samaaegset, täielikku ja muutmatul kujul kordusülekandmist Austrias kaablite abil algse ringhäälingu lahutamatu osana.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 10 AKM on autorite õiguste kollektiivse esindamise organisatsioon.
- 11 Zürs.net käitab Zürs'is (Austria) kaabelvõrguseadet, mille abil ta kannab üle tele- ja raadiosaateid, millest teatavad saated on algselt edastanud riiklik ringhäälinguorganisatsioon (ORF), ning ülejäänud on algselt edastanud teised ringhäälinguorganisatsioonid. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et eelotsusetaotluse esitamise kuupäeval on Zürs.net kaabelvõrguga ühinenud ligikaudu 130 abonenti.
- 12 AKM nõuab, et Zürs.net esitaks talle teavet tema käitatava kaabelvõrguga mitmel aruandekuupäeval ühinenud abonentide arvu ja edastuste sisu kohta. Lisaks nõuab AKM, et pärast esitatud teabe kontrollimist maksaks Zürs.net talle kohast tasu.
- 13 Zürs.net leiab, et vastavalt Austria autoriõiguse seaduse, *BGBI. I, 99/2015* redaktsiooni § 17 lõike 3 punkti 2 alapunktile b, mis puudutab väikeseid, kuni 500 abonendiga seadmeid, ei saa tema edastatavaid saateid käsitada uue ringhäälinguna ning et seetõttu puudub tal kohustus esitada AKM-i nõutud teavet.
- 14 AKM leiab, et see säte on vastuolus nii liidu õiguse kui Berni konventsiooniga.
- 15 Neil asjaoludel otsustas Handelsgericht Wien (Viini kaubanduskohus, Austria), kes lahendab AKM-i ja Zürs.net'i vaidlust, menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [direktiivi 2001/29] artikli 3 lõiget 1 või artiklit 5 ning Berni konventsiooni artikli 11*bis* lõike 1 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et liidu õigusega ja Berni konventsiooni kui liidu õiguskorraga hõlmatud rahvusvahelise lepinguga, on vastuolus õigusnormid, mis näevad ette, et tele- ja raadiosaadete ülekandmine selliste „ühisantennisüsteemide“ kaudu nagu põhikohtuasja kostja oma:

- a) ei ole käsitatav uue ringhäälinguna, kui seadmega ei ole liitunud rohkem kui 500 abonenti ja/või
- b) käsitatakse algse ringhäälingu osana, kui tegemist on Österreichischer Rundfunk'i tele- või raadiosaadete samaaegse, täieliku ja muutmatul kujul ülekandmisega kaabli abil (Austria) territooriumil,

ja selline kasutamine ei kuulu ka muu üldsusele sidevahendi abil edastamise ainuõiguse alla direktiivi 2001/29/EÜ artikli 3 lõike 1 tähenduses ning seetõttu ei ole selleks nõutav autori luba ja selle eest ei ole vaja maksta ka tasu?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 16 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 2001/29 artikli 3 lõiget 1 või artiklit 5 või Berni konventsiooni artikli 11*bis* lõike 1 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu põhikohtuasjas käsitlusel, mis näevad ette, et üldsusele edastamise ainuõiguse alusel ei pea autori luba saama:
- ei riikliku ringhäälinguorganisatsiooni tele- ja raadiosaadete samaaegne, täielik ja muutmatul kujul ülekandmine kaabli abil liikmesriigi territooriumil,
  - ega ringhääling ühisantennisüsteemi abil, kui selle antenniga ei ole liitunud rohkem kui 500 abonenti.
- 17 Seda küsimust tuleb analüüsida kahes etapis.

- 18 Esiteks tuleb teha kindlaks, kas riikliku ringhäälinguorganisatsiooni tele- ja raadiosaadete samaaegne, täielik ja muutmatul kujul ülekandmine kaabli abil liikmesriigi territooriumil, nagu põhikohtuasjas käsitlusel, võib olla „üldsusele edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 või Berni konventsiooni artikli 11*bis* lõike 1 punkti 2 tähenduses.
- 19 Selles osas tasub meenutada, et Berni konventsiooni artikli 11*bis* lõike 1 punkt 2 näeb ette, et kirjandus- ja kunstiteoste autoritele kuulub ainuõigus lubada teose ülekande avalikustamist kaabli kaudu või kordusülekannet, kui avalikustamist teostab algsest organisatsioonist erinev organisatsioon.
- 20 Direktiivi 2001/29 artikli 3 lõikes 1 on sätestatud, et liikmesriigid näevad ette, et autoritel on ainuõigus lubada või keelata oma teoste edastamist üldsusele kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu, sh nende teoste sellisel viisil kättesaadavaks tegemist, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal.
- 21 Tuleb märkida, et direktiivi 2001/29 artikli 3 lõige 1 vastab sisuliselt Berni konventsiooni artikli 11*bis* lõike 1 punktile 2. Samuti, kui Euroopa Kohus asub tõlgendama mõistet „üldsusele edastamine“ nimetatud artikli 3 lõike 1 tähenduses, teeb ta Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt seda kooskõlas nimetatud konventsiooni sättega (vt selle kohta kohtuotsus, 7.12.2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, punktid 40 ja 41).
- 22 Euroopa Kohus on juba otsustanud, et mõistes „üldsusele edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses on ühendatud kaks kumulatiivset elementi, nimelt teose „edastamise toiming“ ja teose edastamine „üldsusele“ (kohtuotsus, 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punkt 37).
- 23 Täpsemalt tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikast esiteks, et edastamise toiming hõlmab igasugust kaitstud teoste ülekandmist, sõltumata kasutatud tehnilisest vahendist või protsessist, ning põhimõtteliselt peab saama kõnealuse teose autorilt loa igakordseks ülekandmiseks, mis toimub konkreetset tehnilist lahendust kasutades (kohtuotsus, 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punktid 38 ja 39).
- 24 Teiseks, et tegemist oleks mõistega „üldsusele edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses, peavad kaitstud teosed olema ka tegelikult edastatud „üldsusele“, kuna mõiste „üldsus“ viitab määratlemata suurusega potentsiaalsele sihtrühmale ning eeldab peale selle ka piisavalt suurt arvu isikuid (vt kohtuotsus, 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punktid 40 ja 41).
- 25 Lisaks on Euroopa Kohus juba otsustanud, et kaitstud teoste ülekandmine algse edastamise loa saanud organisatsioonist erineva organisatsiooni poolt kujutab endast „üldsusele edastamist“ selle sätte tähenduses, kui teosed kantakse üle uuele üldsusele, keda asjaomaste õiguste omanikud ei võtnud arvesse nende teoste kasutamiseks algse loa andmisel (vt selle kohta kohtuotsus, 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 26 Käesoleval juhul võimaldab asjaolu, et põhikohtuasjas toimus kõnealune ülekandmine kaabli teel, st erineva tehnilise lahendusega kui see, mida kasutati algse ringhäälingu puhul, teha järelduse, et Zürs.net viis läbi edastamise direktiivi 2001/29 artikli 3 tähenduses.
- 27 Siiski tuleb veel kontrollida, kas see edastamine oli suunatud uuele üldsusele, erinevale sellest, kellele ORF-i tele- ja raadiosaadete edastused olid algselt suunatud.
- 28 Zürs.net'i seisukohtadest, mida AKM ei ole selles osas vaidlustanud, ilmneb, et kui asjaomaste õiguste omanikud annavad ORF-ile edastamiseks loa, on nad teadlikud asjaolust, et selle riikliku organisatsiooni saated võivad vastu võtta kõik selle liikmesriigi territooriumil asuvad isikud.

- 29 Kuivõrd kaitstud teoste levitamine kaablite abil, nagu ilmneb ka eelotsusetaotluse sõnastusest, toimub asjaomase liikmesriigi territooriumil ja kuivõrd õiguse omanikud on seega riiklikule ringhäälinguorganisatsioonile nende algseks levitamiseks luba andes asjaomaste isikutega arvestatud, siis ei saa üldsust, kellele Zürs.net nimetatud teoseid levitas, käsitada uue üldsusena.
- 30 Sellest järeldub, et saadete ülekandmine käesoleva kohtuotsuse punktis 18 täpsustatud tingimustel ei kujuta endast üldsusele edastamist direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses. Niisugusele ülekandmisele ei ole seega kohaldatav nõue saada õiguste omanikelt luba, mis on ette nähtud selles sättes.
- 31 Teiseks küsib eelotsusetaotluse esitanud kohus, kas niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu põhikohtuasjas käsitlusel, mis näevad ette, et saadete ülekandmine ühisantennisüsteemi abil, millega on liitunud maksimaalselt 500 abonenti, ei ole uus ringhääling, kuuluvad direktiivi 2001/29 artikli 5 ning täpsemalt selle artikli lõike 3 punkti o kohaldamisalasse, ning kas niisuguste antennide abil ülekantud saadete levitajad võivad samuti vabaneda kohustusest saada õiguse omanikult luba. Nimelt ilmneb eelotsusetaotluse esitanud kohtu selgitustest, et võib asuda seisukohale, et Zürs.net käitas „väikest ühisantennisüsteemi“ liikmesriigi õigusnormide tähenduses.
- 32 Selles osas tuleb esmalt meeles pidada, et nagu Euroopa Kohus on käesoleva kohtuotsuse punktis 25 toonitanud, kujutab kaitstud teoste ülekandmine algse edastamise loa saanud organisatsioonist erineva organisatsiooni poolt endast üldsusele edastamist direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses, kui need teosed kantakse üle uuele üldsusele, keda asjaomaste õiguste omanikud ei olnud oma teoste kasutamiseks algse loa andmisel arvesse võtnud.
- 33 Käesoleval juhul nähtub eelotsusetaotlusest, et Zürs.net'ile kuuluv „väike ühisantennisüsteem“ võimaldab üle kanda lisaks ORF saadetele ka teistes liikmesriikides asuvate raadio- või telejaamade saateid, mistõttu niisuguseid ülekandeid võib käsitada üldsusele edastamisena direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses. Selles osas vajaliku kontrolli läbiviimine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.
- 34 Neil asjaoludel tuleb küsida, kas nimetatud väikeste ühisantennisüsteemide käitajad võivad mõne direktiivi 2001/29 artiklis 5 ette nähtud erandi alusel vabaneda nõudest saada ainuõiguse omanikult luba.
- 35 Selles osas tuleneb direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 3 punktist o, et liikmesriigid võivad selle direktiivi artiklites 2 ja 3 sätestatud õiguste puhul näha ette erandeid või piiranguid, kui tegemist on kasutamisega muudel vähese tähtsusega juhtudel, mille puhul liikmesriigi õigusaktidega on erandid või piirangud juba ette nähtud, tingimusel, et tegemist on üksnes analoogsete kasutusviisidega, mis ei mõjuta kaupade ja teenuste vaba ringlust Euroopa Liidus, ilma et see mõjutaks teisi selles artiklis sisalduvaid erandeid ja piiranguid.
- 36 Viidates muu hulgas direktiivi 2001/29 artiklile 3, kujutab selle direktiivi artikli 5 lõike 3 punkt o endast sätet, mis võib näha ette erandi nimetatud artiklis 3 ette nähtud üldsusele edastamise õigusest.
- 37 Kuid direktiivi sätteid, mis näevad ette erandi selle direktiiviga kehtestatud üldpõhimõttest, tuleb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tõlgendada kitsalt (kohtuotsused, 16.7.2009, Infopaq International, C-5/08 EU:C:2009:465, punkt 56, ja 10.4.2014, ACI Adam jt, C-435/12, EU:C:2014:254, punkt 22).
- 38 Sellest järeldub, et direktiivi 2001/29 artikli 5 lõikes 3 ette nähtud erandeid ja piiranguid, sealhulgas see, millele viidatakse selle sätte punktis o, tuleb tõlgendada kitsalt (vt selle kohta kohtuotsus, 1.12.2011, Painer, C-145/10, EU:C:2011:798, punkt 109).

- 39 Põhikohtuasjas ilmneb Euroopa Kohtule esitatud toimikust, et põhikohtuasjas käsitletavat liikmesriigi õigusnormid võimaldavad ettevõtjatel tegutseda kaitstud teoste ühisantennisüsteemide abil levitamise valdkonnas, ilma et nad oleksid kohustatud muu hulgas taotlema luba nende teoste autoritelt viimastele kuuluva üldsusele edastamise õiguse alusel, ja seda tingimusel, et niisuguse antennisüsteemiga liitunud abonentide arv on väiksem kui 500.
- 40 Nimetatud võimalus, mis on seadusega reguleeritud, võib ligi tõmmata seda ära kasutada soovivaid ettevõtjaid, ning viia mitme ühisantennisüsteemi kestva ja paralleelse kasutamiseni. Seetõttu võib see kogu liikmesriigi territooriumil tuua kaasa olukorra, kus suurele arvule abonentidele on sellisel viisil levitatud saated paralleelselt kättesaadavad.
- 41 Euroopa Kohus on aga juba otsustanud, et just potentsiaalse sihtrühma, kellele sama teos on paralleelselt kättesaadav, kumulatiivse arvu kriteerium on mõiste „üldsus“ oluline tegur ja seetõttu asjakohane tegur üldsusele edastamisel, mille suhtes kohaldatakse asjaomase õiguse omanikult loa saamise nõuet (vt selle kohta kohtuotsus, 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punktid 42–44).
- 42 Seega võttes arvesse kitsast tõlgendust, mis tuleb anda direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 3 punktile o, ja ühtlasi ka selle direktiivi põhjenduses 9 välja toodud autoriõiguse kõrgetasemelise kaitse eesmärki, ei saa niisuguseid liikmesriigi õigusnorme nagu põhikohtuasjas käsitusel, mis võimaldavad paljudel ettevõtjatel kaitstud teoseid autoritelt nõusolekut saamata paralleelselt levitada ühisantennisüsteemi abil, millega liitunud abonentide arv on piiratud, eeskätt käesoleva kohtuotsuse punktis 40 nimetatud kumulatiivse mõju tõttu, käsitada nii, et need puudutavad „kasutamist muudel vähese tähtsusega juhtudel“ selle artikli 5 lõike 3 punkti o tähenduses.
- 43 Neil tingimustel, ilma et oleks vaja analüüsida, kas teised direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 3 punktis o esitatud tingimused on täidetud, tuleb järeldada, et niisuguseid liikmesriigi õigusnorme nagu põhikohtuasjas käsitusel, ei saa vastu võtta liikmesriikidele antud õiguse alusel näha ette erandid või piirangud selle direktiivi artiklites 2 ja 3 sätestatud õigustest. Järelikult peavad niisugused õigusnormid olema kooskõlas direktiivi 2001/29 artikli 3 lõikes 1 sätestatud põhimõttega, et kaitstud teoste autoritel on ainuõigus oma teoste üldsusele edastamist lubada või keelata.
- 44 Eelnevaid kaalutlusi kogumis arvesse võttes tuleb esitatud küsimusele vastata, et:
- direktiivi 2001/29 artikli 3 lõiget 1 ja Berni konventsiooni artiklit 11*bis* tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid nagu põhikohtuasjas käsitusel, mis näevad ette, et üldsusele edastamise ainuõigusest tulenevat nõuet saada autori luba, ei kohaldata riikliku ringhäälinguorganisatsiooni saadete samaaegsele, täielikule ja muutmatul kujul ülekandmisele kaabli abil liikmesriigi territooriumil, tingimusel, et tegemist on lihtsa tehnilise edastamisvahendiga ning et teose autor võttis seda algse edastamise loa andmisel arvesse, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus;
  - direktiivi 2001/29 artiklit 5 ja eeskätt selle lõike 3 punkti o tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid nagu põhikohtuasjas käsitusel, mis näevad ette, et üldsusele edastamise ainuõigusest tulenevat nõuet saada autori luba, ei kohaldata ringhäälingule ühisantennisüsteemi abil, kui selle antenniga liitunud abonentide arv ei ole suurem kui 500, ning neid õigusnorme tuleb seetõttu kohaldada kooskõlas selle direktiivi artikli 3 lõikega 1, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Kohtukulud

- 45 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamise seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kaheksas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 3 lõiget 1 ja 9. septembri 1886. aasta Berni kirjandus- ja kunstiteoste kaitse konventsiooni, Pariisi 24. juuli 1971. aasta lepingust tuleneva redaktsiooni, mida on muudetud 28. septembril 1979, artiklit 11 *bis* tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid nagu põhikohtuasjas käsitlusel, mis näevad ette, et üldsusele edastamise ainuõigusest tulenevat nõuet saada autori luba, ei kohaldata riikliku ringhäälinguorganisatsiooni saadete samaaegsele, täielikule ja muutmatul kujul ülekandmisele kaabli abil liikmesriigi territooriumil, tingimusel, et tegemist on lihtsa tehnilise edastamisvahendiga ning et teose autor võttis seda algse edastamise loa andmisel arvesse, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Direktiivi 2001/29 artiklit 5 ja eeskätt selle lõike 3 punkti o tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid nagu põhikohtuasjas käsitlusel, mis näevad ette, et üldsusele edastamise ainuõigusest tulenevat nõuet saada autori luba, ei kohaldata ringhäälingule ühisantennisüsteemi abil, kui selle antenniga liitunud abonentide arv ei ole suurem kui 500, ning neid õigusnorme tuleb seetõttu kohaldada kooskõlas selle direktiivi artikli 3 lõikega 1, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Allkirjad